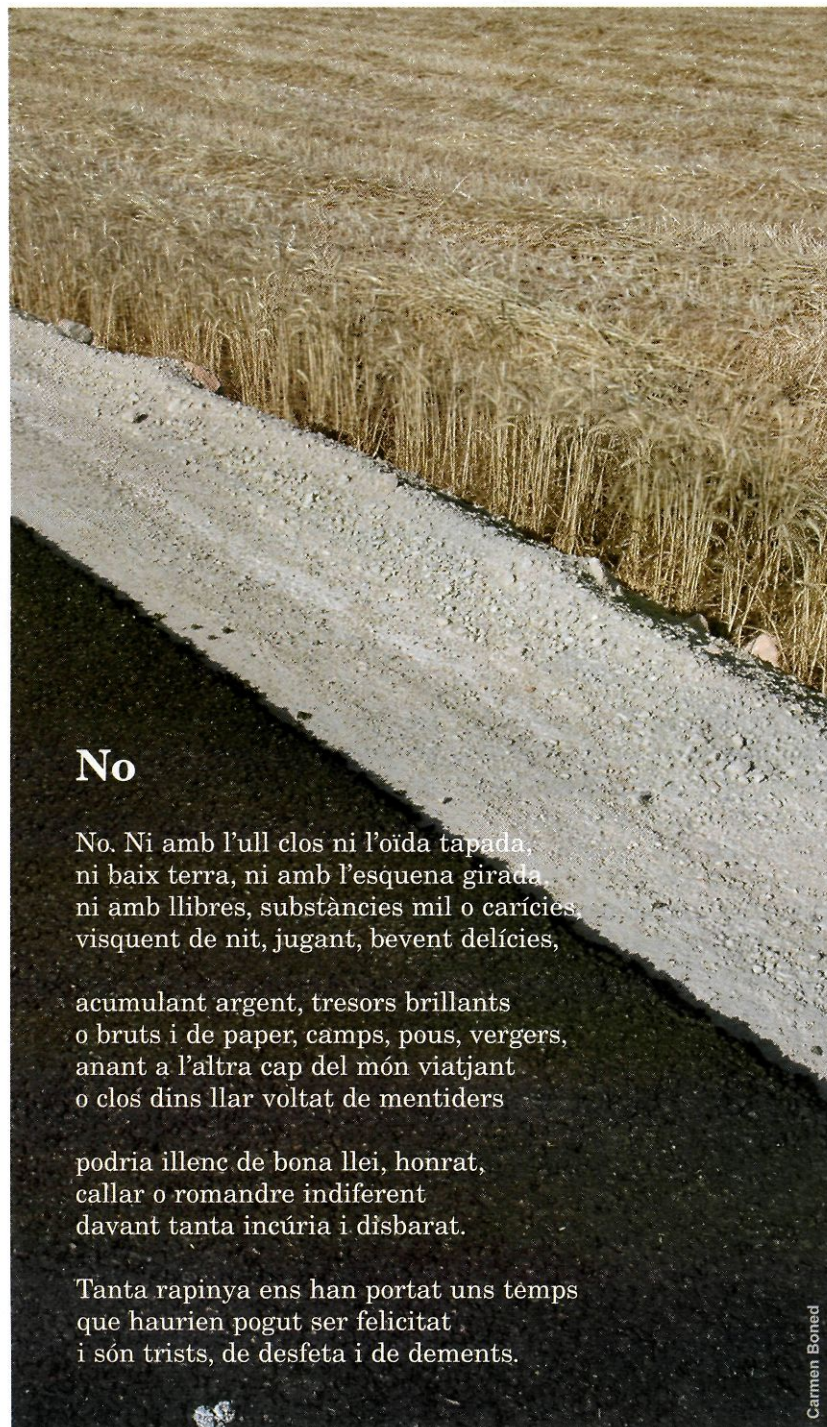

“Illes” i “No”, poemes

per Jaume Ribas Prats

No

No. Ni amb l'ull clos ni l'oïda tapada,
ni baix terra, ni amb l'esquena girada,
ni amb llibres, substàncies mil o carícies,
visquent de nit, jugant, bevent delícies,

acumulant argent, tresors brillants
o bruts i de paper, camps, pous, vergers,
anant a l'altra cap del món viatjant
o clos dins llar voltat de mentiders

podria illenc de bona llei, honrat,
callar o romandre indiferent
davant tanta incúria i disbarat.

Tanta rapinya ens han portat uns temps
que haurien pogut ser felicitat
i són trists, de desfeta i de dements.

Illes

A Menorca hi regna el vent.
Lliscant entre els llocs de pedra
traça cavalls d'orient
sota pòrtics d'Anglaterra.

Formentera té ressol
quan mira a l'estany del Peix.
Ni és presó ni es fa el que es vol
depèn de l'oratge on neix.

Amb pla ric i una altra serra,
Mallorca aguarda dins blau
música a l'alba i quimera
el manà que del cel cau.

Eivissa aplega vinguts
de llocs remots i velats
com nens que prest han crescut
sobre pell li han sortit grans.

Illes del sol, vent i mar...
Amb dos mil anys els pirates
no us pogueren fer tant dany
com aquest govern de rates!

Com voleu alçar oriflames
o enaltir amb himnes i cant
quan el present no ens agrada
i el futur ja l'hem passat?